

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 listopada 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 sierpnia 2018 roku odmówił A. G. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21.11. 2018 roku, ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy, wobec czego brak jest podstaw do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzonej działalności gospodarczej

/decyzja – k. 11 – akta ZUS/

W dniu 27 grudnia 2018 roku A. G. (2), złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy – z powodu wypadku przy pracy oraz dopuszczenia dowodu z opinii biegłych sądowych: psychologa, ortopedy .

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, akcentując, że wnioskodawca nie spełnia kryterium - niezdolności do pracy .

/odpowiedź na odwołanie – k. 5/

Na rozprawie w dniu 21 października 2020 roku – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w przedmiotowej sprawie – pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie, akcentując, *expressis verbis*, że nie zgłasza żadnych wniosków dowodowych , zaś pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/e-protokół z dnia 21.10.2020 r. – 00:01:18 – płyta CD – k. 172/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. (2) urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Posiada wykształcenie średnie . Jest technikiem . Wykonywał zawód elektryka. Od dnia 1.01.1999r. prowadzi działalność gospodarczą - usługi budowlane .

/okoliczności bezsporne/

W dniu 6 maja 2013 roku skarżący uległ wypadkowi przy prowadzonej działalności gospodarczej. ZUS ustalił 15% uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku.

/okoliczność bezsporna -akta dokumentujące konsekwencje zdrowotne po wypadku – akta ZUS/

Posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności od 19.09.2014r.

(niepoprawność istnieje od 6.05.2013r.) do - 28.02.2021r.

/orzeczenie o niepełnosprawności k. 47/

Pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzonej działalności gospodarczej z dnia 6.05.2013r., przyznaną decyzją ZUS z dnia 17.03.2016r, od 1.11.2015r. do 31.12.2017r.

/decyzja k. 31 akt ZUS/

Decyzją z dnia 20.02.2018r. ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem

/decyzja k. 46 akt ZUS/

W dniu 28 sierpnia 2018 r. A. G. (2) złożył ponowny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem – przy pracy .

/wniosek – k. 1 – k. 2 – 3 tom III akta ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawcy i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, orzeczeniem z dnia 10.10. 2018 roku , uznał, że wnioskodawca jest częściowo niezdolnym do pracy do dnia 31.10.2023 r. , ale częściowa niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem – przy pracy .

/orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 9 – akta ZUS, dokumentacja orzeczniczo – lekarska - akta ZUS/

Wnioskodawca złożył sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS

/sprzeciw - akta ZUS/

Komisja Lekarska ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawcy i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznała u wnioskodawcy organiczne zaburzenia osobowości, po przebyłym urazie głowy bez utraty przytomności w dniu 6.05.2013r, bez upośledzenia funkcji poznawczych, przebyte kompresyjne złamanie L1 w 2011r. bez istotnego ograniczenia sprawności ruchowej, otyłość, niedosłuch lewostronny. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 21.11. 2018 roku uznała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Opinia Komisji została wsparta opinią Konsultanta Psychologa

/orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 353 , opinia Konsultanta Psychologa k. 350 , akta ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 listopada 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., odmówił A. G. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21.11. 2018 roku, ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy, wobec czego brak jest podstaw do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzonej działalności gospodarczej

/decyzja – k. 11 – akta ZUS/

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, z opinii biegłych: ortopedy oraz dwóch biegłych psychiatrów , powołanych , z uwagi na dolegliwości wnioskodawcy.

W sądowym badaniu chirurgiczno – ortopedycznym rozpoznano u wnioskodawcy wygojone złamanie kompresyjne trzonu kręgu L1 , z zespołem bólowym, wygojone złamanie awulsyjne kości łódeczkowatej lewej, bez upośledzenia funkcji nadgarstka lewego , otyłość – zespół przeciążeniowy . **Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje , i nie powodował, w dacie wydania zaskarżonej decyzji tj. 21.11.2018r. – niezdolności do pracy.** Wnioskodawca jest zdolny do pracy. Z punktu widzenia biegłego ortopedy nie stwierdzono u ubezpieczonego upośledzenia funkcji narządu ruchu, w stopniu uzasadniającym uznanie wnioskodawcy za częściowo lub całkowicie niezdolnego do pracy.

/opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej dra M. S. – k. 14 – 16, **dokumentacja medyczna – historia choroby** wnioskodawcy od 2011r. z Wojewódzkiego centrum (...) k. 19 **dokumentacja leczenia ortopedycznego** k 22 - 39, wynik badania radiologicznego z 21.08.2014r. k. 18 /

W sądowym badaniu psychiatrycznym, biegły psychiatra rozpoznał u wnioskodawcy organiczne zaburzenia osobowości bez istotnego upośledzenia funkcji poznawczych . Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje – niezdolności do pracy. Wnioskodawca nie wykazuje objawów psychotycznych, istotnie chorobowo obniżonego nastroju, wykazuje organiczne zaburzenia osobowości, ale bez upośledzenia funkcji poznawczych ; jest zdolny do pracy. Biegły psychiatra, na prośbę pełnomocnika wnioskodawcy, zapoznał się z opinią , wydaną przez biegłego psychiatrę E. G., w dniu 12.04.2017r. (w sprawie o odszkodowanie w związku z wypadkiem z dnia 6.05.2013r.) Biegły, także, mając na uwadze fakt, że w sprawie XI U 365/15 przed Sadem Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w dniu 18.12.2015r., badał psychiatrycznie wnioskodawcę , pod kątem wysokości uszczerbku na zdrowiu – i , w wyniku badania w dniu 18.12.2015r. biegły stwierdził zaburzenia adaptacyjne o obrazie lękowo-depresyjnym z dominacją zachowań apatycznych , orzekając 10% uszczerbek na zdrowiu – wg 10a Tabeli.

Obecnie biegły rozpoznał u wnioskodawcy organiczne zaburzenia osobowości bez istotnego upośledzenia funkcji poznawczych, bez objawów psychotycznych, bez istotnie chorobowo obniżonego nastroju. Brak podstaw do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy

/opinia biegłego sądowego psychiatry G. P. k. 41 – 43, dokumentacja medyczna – historia choroby dokumentacja leczenia psychiatrycznego k. 48 – 65, opinia uzupełniająca biegłego psychiatry k. 103 /

W piśmie przygotowawczym z dnia 20.05.2019r. pełnomocnik Skarżącego przedstawił uwagi do opinii biegłego psychiatry G. P. , załączając opinię w sprawie XVIII C 5214/15 , toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia z dnia 12.04.2017r.

/pismo pełnomocnika Skarżącego k. 79-80, załączona opinia psychiatry E. G. w sprawie XVIII C 5214/15 k. 81-89/

Biegły psychiatra G. P. ustosunkował się przedstawionych uwag, nie zmieniając wniosku orzeczniczego – **o zdolności wnioskodawcy do pracy (zarówno w dacie badania, jak i w dacie wydania zaskarżonej decyzji)**

/opinia uzupełniająca k. 103/

Na wniosek pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 13.09.2019r. , Sąd, postanowieniem z dnia 16.09.2019r. , dopuścił dowód z opinii innego (niż G. P.) biegłego psychiatry

/wniosek k. 107, postanowienie z dnia 16.09.2019r. k. 109/

W sądowym badaniu psychiatrycznym, biegły psychiatra R. Ź. (1) rozpoznał u wnioskodawcy zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane . **Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje – niezdolności do pracy.** Wnioskodawca nie wykazuje choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego, nie występuje u niego organiczne uszkodzenie o.u.n. Biegły odniósł się , do, załączonej do akt sprawy, opinii psychologicznej - neuropsychologa L. S. – z dnia 3.09.2018r., (k. 46) oraz do 2 opinii psychologicznych, sporządzonych dla ZUS. Po ich analizie – biegły sądowy, podkreślił, że w 2 opiniach psychologów klinicznych ZUS - wyniki testów organicznych nie wskazywały n organiczne uszkodzenie o.u.n, natomiast – wnioskodawca silnie agrawował i symulował trudności natury emocjonalnej, a skale kontrolne wskazują na to, że badany opisał swoje funkcjonowanie psychologiczne w sposób nieprawdziwy, przesadnie zły. Konfrontując te wyniki, biegły stwierdził, że - jeśli - u badanego występują objawy organicznego uszkodzenia o.u.n , to mają bardzo łagodne nasilenie i nie manifestują obecnie, żadnym zespołem klinicznym. , co według biegłego, implikuje uprawnioną tezę, że nie mają one większego znaczenia dla funkcjonowania psychicznego i nie determinują jego funkcjonowania. **Wnioskodawca nie jest i nie był niezdolny do pracy, także na dzień wydania zaskarżonej decyzji .** Wnioskodawca był , w dacie wydania decyzji i jest zdolny do pracy.

/opinia biegłego sądowego psychiatry R. Ż. (2) k. 135 – 144/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie zgromadzonych dokumentów w aktach sprawy, w tym dokumentacji medycznej leczenia ortopedycznego i psychiatrycznego, aktach rentowych oraz opinii biegłych: specjalisty z zakresu chirurgii urazowo – ortopedycznej M. S. oraz biegłych psychiatrów: G. P. i R. Ż. (2) .

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał powyższe opinie biegłych za wiarygodne, gdyż są rzetelne, wszechstronnie analizują stopień naruszenia sprawności wnioskodawcy i zostały sporządzone, zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędnej wiedzy, w zakresie stanowiącym ich przedmiot. Opinie zostały sporządzone w oparciu o analizę przedłożonej , także do akt sprawy sądowej , ale także zawartej - w aktach ZUS, dokumentacji lekarskiej oraz wyniki badania bezpośredniego. Biegli zdiagnozowali schorzenia, ocenili ich wpływ na sprawność organizmu i zdolność wnioskodawcy do wykonywania pracy, odnosząc swą ocenę do jego doświadczenia i kwalifikacji zawodowych. Opinie są pełne i nie zawierają braków, które pozbawiałyby je mocy dowodowej. Ponadto zostały przekonująco uzasadnione, a zawarty w nich końcowy wniosek orzecznicy – o braku niezdolności wnioskodawcy do pracy - w związku z wypadkiem przy prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej, logicznie wynika z przeprowadzonych badań i analizy dokumentacji medycznej.

Opinie zostały doręczone pełnomocnikom stron, z zobowiązaniem do ustosunkowania się do ich treści i wniosków orzeczniczych. Pełnomocnik skarżącego zakwestionował opinię biegłego psychiatry G. P. , powołując się na opinie psychiatryczną wydaną w sprawie XVIII C 5214/15 przez biegłego psychiatrę E. G. w dniu 12.04.2017r. w sprawie o odszkodowanie w związku z wypadkiem z dnia 6.05.2013r. Pełnomocnik zaznaczył też m.in., że ubezpieczony po zdarzeniu z dnia 6.05.2013r. stał się lękliwy , wycofany, prezentował postawę rezygnacyjną i obniżony nastrój.

Biegły psychiatra G. P., w opinii uzupełniającej, odniósł się do podniesionych zarzutów, jednoznacznie stwierdzając m.in., że kończyzna dolna lewa wnioskodawczyni nie uległa skróceniu, a wydłużeniu o 1 – 1,5 cm, a wyrównanie tej dysproporcji możliwe jest przez włożenie wkładki korkowej pod piętę kończyny przeciwnej oraz, że nie wpłynęło to i nie mogło wpłynąć na powstanie zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych w obrębie kręgosłupa szyjnego. Wygojone złamanie kości udowej lewej nie powoduje żadnego ograniczenia ruchów w stawach tej kończyny. W opinii uzupełniającej biegły podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w pierwotnej opinii czyli, że odwołująca nie utraciła w stopniu znacznym zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych przez nią kwalifikacji.

Uwzględniając wniosek pełnomocnika Skarżącego, z dnia 13.09.2019r. , Sąd, postanowieniem z dnia 16.09.2019r. , dopuścił dowód z opinii innego (niż G. P.) biegłego psychiatry. Jednakże , w wyniku szczegółowej analizy dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy , pozostałych opinii biegłych , także konsultacji psychologicznych przed organem rentowym, biegły psychiatra R. Ż. (1) wysnuł taki sam wniosek orzecznicy – **o braku niezdolności wnioskodawcy do pracy** , co implikuje uprawniona tezę o braku niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy działalności gospodarczej.

Pełnomocnik Skarżącego, w żadnym innym piśmie procesowym , ani także na rozprawie, poprzedzającej wydanie wyroku, nie wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego , mimo – *expressis verbis* – zapytania Sądu w tej kwestii (e-protokół rozprawy z 21.10.2020r. płyta CD k. 172)

Dowód z opinii biegłego ma szczególny charakter, a mianowicie korzysta się z niego w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Do dowodów tych nie mogą więc mieć zastosowania wszystkie zasady o prowadzeniu dowodów i dotyczące zasad prekluzji. W konsekwencji nie można przyjąć, że Sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest niekorzystna dla strony. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z opinii kolejnych biegłych lub z opinii instytutu, jedynie wtedy, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 1974r. II CR 817/73, nie publ).

Sąd, oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową opinii, powołanych w sprawie biegłych. Nadto należy wskazać, że Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, co do stanu zdrowia wnioskodawcy, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego, niż wyrażone w opinii biegłego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1987 roku, II URN 228/87, (...)).

Nadto Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że składając do akt sądowych, w przedmiotowej sprawie, dokumentację z innych postępowań, lub sprzed lat, niekiedy - w sposób zdecydowanie nieuprawniony, antycypuje ocenę swojego stanu zdrowia np. w związku z wezwaniem na termin badania lekarskiego w dniu 6.03.2020r. – przedstawił opinię neuropsychiatryczną z dnia – **14.11.2020r. (k. 133)**, co Sąd odnotował.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z **art. 6 ust. 1 pkt 6** ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1376 ze zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. **Zgodnie z art. 3 pkt 8 cyt. Ustawy** za wypadek uznaje się także wykonywanie zwykłych czynności związanych z **prowadzeniem działalności pozarolniczej** w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych;

W myśl art. 16 ust. 1 analizowanej ustawy ustalenia tej niezdolności i jej związku z chorobą zawodową lub z wypadkiem przy pracy dokonuje lekarz orzecznik ZUS.

Stosownie do art. 17 ust. 1 przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z **tytułu ubezpieczenia wypadkowego** stosuje się, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy, odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową (ust. 2).

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku Nr 1270, ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. Jest niezdolny do pracy;
2. Ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. Niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku, o którym mowa w przepisie ust. 1 pkt 3 art. 57, nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności

w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

W myśl zaś art. 14 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia m.in. daty powstania niezdolności do pracy, trwałości niezdolności do pracy, związku przyczynowego, niezdolności do pracy, z określonymi okolicznościami, dokonuje lekarz orzecznik ZUS, od którego orzeczenia osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS.

Przesłanki, wskazane w tym przepisie - w art. 57 cyt. Ustawy, **muszą być spełnione kumulatywnie**; brak, choćby jednej z nich, powoduje brak prawa do świadczenia.

Należy przy tym podnieść, że w sprawie dotyczącej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy dokonuje się oceny stanu zdrowia ubezpieczonego z daty wydania decyzji (por. wyrok z 25 stycznia 2005 r., opubl. I UK 152/04, również wyrok z 12 stycznia 2005 r., sygn. akt I UK 93/04, opubl. OSNP rok 2005, nr 16, poz. 254, wyrok z 20 maja 2004 r., sygn. akt II UK 395/03, OSNP rok 2005, nr 3, poz. 43). W postępowaniu sądowym ocena całkowitej bądź częściowej niezdolności do pracy, wymaga wiadomości specjalnych i w takiej sytuacji sąd nie może orzekać wbrew opinii biegłego sądowego, choć też ostatecznie decyduje sąd, gdyż niezdolność do pracy ma znaczenie prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2009 r., sygn. akt III UK 30/09).

W sprawach o prawo do renty, nie wystarczy udowodnienie, że występują określone schorzenia, lecz konieczne jest wykazanie, w jakim stopniu wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1.12.2000 r., sygn. akt II UKN 113/00, OSNP rok 2002, nr 14, poz. 343). Polemizowanie z oceną biegłego, z powoływaniem się na własną ocenę medyczną, nie jest wystarczające do podważenia, fachowo sporządzonej i miarodajnej, opinii biegłego sądowego.

W odniesieniu do odwołującego się, nie **został spełniony warunek niezdolności do pracy, co implikuje uprawniona tezę o braku niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzonej działalności gospodarczej**. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych specjalisty z zakresu chirurgii urazowo – ortopedycznej oraz psychiatrów, Sąd ustalił, że stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, w związku z występującymi u wnioskodawcy schorzeniami, nie powoduje niezdolności do pracy.

Jak wynika z dokonanych ustaleń : w sądowym badaniu chirurgiczno – ortopedycznym rozpoznano u wnioskodawcy wygojone złamanie kompresyjne trzonu kręgu L1, z zespołem bólowym, wygojone złamanie awulsyjne kości łódeczkowatej lewej, bez upośledzenia funkcji nadgarstka lewego, otyłość – zespół przeciążeniowy. **Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje, i nie powodował, w dacie wydania zaskarżonej decyzji tj. 21.11.2018r. – niezdolności do pracy.** Wnioskodawca jest zdolny do pracy.

W sądowym badaniu psychiatrycznym, biegły psychiatra rozpoznał u wnioskodawcy organiczne zaburzenia osobowości bez istotnego upośledzenia funkcji poznawczych. Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje – niezdolności do pracy. Wnioskodawca nie wykazuje objawów psychotycznych, istotnie chorobowo obniżonego nastroju, wykazuje organiczne zaburzenia osobowości, ale bez upośledzenia funkcji poznawczych; jest zdolny do pracy.

W sądowym badaniu psychiatrycznym, biegły psychiatra R. Ż. (1) rozpoznał u wnioskodawcy zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane. **Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje – niezdolności do pracy.** Wnioskodawca nie wykazuje choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego, nie występuje u niego organiczne uszkodzenie o.u.n. Biegły odniósł się, do, załączonej do akt sprawy, opinii psychologicznej - neuropsychologa L. S. – z dnia 3.09.2018r., (k. 46) oraz do 2 opinii psychologicznych, sporządzonych dla ZUS. Po ich analizie – biegły sądowy, podkreślił, że w 2 opiniach psychologów klinicznych ZUS - wyniki testów organicznych nie wskazywały na organiczne uszkodzenie o.u.n, natomiast – wnioskodawca silnie

agrawował i symulował trudności natury emocjonalnej, a skale kontrolne wskazują na to, że badany opisał swoje funkcjonowanie psychologiczne w sposób nieprawdziwy, przesadnie zły. Konfrontując te wyniki, biegły stwierdził, że - jeśli - u badanego występują objawy organicznego uszkodzenia o.u.n , to mają bardzo łagodne nasilenie i nie manifestują obecnie, żadnym zespołem klinicznym. , co według biegłego, implikuje uprawnioną tezę, że nie mają one większego znaczenia dla funkcjonowania psychicznego i nie determinują jego funkcjonowania. **Wnioskodawca nie jest i nie był niezdolny do pracy, także na dzień wydania zaskarżonej decyzji** . Wnioskodawca był , w dacie wydania decyzji i jest zdolny do pracy.

Sąd Okręgowy nie dostrzegł – żadnych argumentów, które mogłyby budzić wątpliwość, odnośnie do, jednoznaczności, wskazanych przez biegłych wniosków orzeczniczych, w zakresie – zdolności wnioskodawcy do pracy zarówno obecnie jak i w dacie wydania spornej decyzji .

Opinia biegłego może być oceniona przez Sąd i podważona dowodem z innej opinii. Ubezpieczony, jak każda strona w procesie, w **myśl art. 6 k.c. winna** dowodzić swoich racji, a nie tylko przedstawiać poglądy. W przedmiotowej sprawie – wnioskodawca nie działał sam, ale za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika. Na pytanie Sądu o sugestię biegłego ortopedy – profesjonalny pełnomocnik jednoznacznie powiedział na rozprawie, że nie wnosi o opinię biegłego neurologa (e-protokół rozprawy z dnia 21.10.2020r. 00.01.18 płyta CD k. 172), co implikuje uprawnioną tezę , że wnioskodawca i jego pełnomocnik mają świadomość , że opinia neurologa nie wniesie do sprawy nowych elementów.

Na – nowo – czasowo – element , Sąd zwrócił uwagę na karcie 133 (z dnia 14.11.2020r.!!!)

Sąd stwierdził, że sporządzone opinie biegłych , w sposób dostateczny wyjaśniły kwestię braku istnienia całkowitej oraz częściowej, niezdolności do pracy odwołującego się. Sąd, opierając się na przytoczonych szczegółowych opiniach, uznał je za kompletne i spójne, a tym samym, mogącą stanowić podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia. Z opinii jednoznacznie wynika, iż stan zdrowia odwołującego się, nie daje podstawy do przyjęcia, że jest on osobą niezdolną do pracy całkowicie ani częściowo.

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawca posiada wykształcenie średnie . W aspekcie aktywności zawodowej , ma 62 lata , jest więc osobą, w wieku nie wykluczającym, możliwości wykonywania aktywności zawodowej, lub ewentualne przekwalifikowanie się, albowiem wnioskodawca posiada znakomite przygotowanie zawodowe, zarówno teoretyczne (jest technikiem, mającym średnie wykształcenia), jak i praktyczne : pracował między innymi jako elektryk, prowadzi – nadal działalność gospodarczą – usługi budowlane , a więc, był i jest, aktywny w płaszczyznach, gdzie nie istnieje inercja zawodowa , a okres prowadzonej działalności gospodarczej - wzbogaca jego doświadczenie zawodowe. I , jak wynika z opinii biegłych sądowych : ortopedy i psychiatrów, nie utracił, zdolności do pracy, a jego potencjalnie możliwości mobilnej aktywizacji zawodowej, mając na uwadze zakres, już posiadanych kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, istnieją, choć z uwagi na sytuację ekonomiczną na rynku pracy, wykonywanie pracy – dotychczas świadczonej lub podjęcie nowej, czy też przekwalifikowanie się, nie jest zadaniem łatwym .

Sąd przeanalizował sytuację wnioskodawcy pod kątem art. 13 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 cyt. ustawy.

Ostatecznie należy dodać, że zaskarżona decyzja zawiera wszystkie wymagane elementy, wskazane w art. 107 k.p.a., a organ rentowy dokonał wszechstronnego i wnikliwego zbadania przedmiotowej sprawy.

Mając zatem na względzie wymienione wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił wniesione odwołanie od zaskarżonej decyzji

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy

5.11.2020r.